

LIBER SECVNDVS

Quartus q̄ liber iste totus ultimus sit totius de aīalibus negocii. imo totius negocii physici cum sit ultima de animalibus pars. & hæc sunt quatuor peccata circa partem illam quā isti dicunt ex Aristotelis sententia tractare de materia aīalium. De prima autē parte oritur quintus error uidelicet q̄ liber de aīa sit primus ī toto de aīalibus negotio. ad quā sequuntur omnes animæ operationes p̄fatæ. Oritur & sextus error uidelicet q̄ liber de longitudine ac breuitate uitæ cū sibi cognatis: eos mox sequat̄ libros qui de aliis sunt operationibus. s. sensu memoria & cæteris: & hæc satis de erroribus in cōi plurimorum phylosophorū. in quos etiā erro: es omnes Aristotelis expositores latini a tercentis annis citra incaute cecidere. inter quos omnes phylosophorū scolæ nostri ēt temporis uersantur. contra quos errores sumptis ac suppositis quibusdam in superioribus iam approbatis. singularim disputandum est.

Contra primum errorem quo dicitur librum de historiis librum de partibus librum de generatione animalium copulari in unum.

Caput. V.
 Icentibus igitur hos tres libros simul in unum copulari scilicet historias. partes. & generationē: plurima d̄ accidunt absurda. Destruunt enim primo epilogū illum in superioribus sæpe positum. quo in fine de animalium progressu scribitur (Quæ quidē igitur de ipsis cæteris partibus & earū quæ circa progressus aīaliū circa oēm secūdū locū mutationē hūc habēt modū iis determinatis cōseq̄ns est speculari de aīa). posuit. n. ī iis uerbis eū q̄ de aīa mox post eū q̄ de p̄gressu. q̄ tractat p̄es ad motū aīaliū oportūas q̄ liber mox seq̄t ad eū q̄ de p̄tibz aīaliū d̄r: ī q̄tuor diuisū. Destruūt īsup nobilē illū ī fine libri de motu ī cōi aīalium positum epilogum primæ partis totius generalem de quo superius disputatū est. in quo scribitur (De partibus quidem igitur uniuscuiusq̄ aīalium & de anima adhuc autem & de sensu & memoria & somno & cōi motu diximus causas. Reliquum autem de generatione dicere) Destrueretur etiam ordo in superioribus approbatus. quo dicebatur substantiam primo cum operationibus p̄p̄iuis Secūdo generatōne tertio uitam cum morte determinari debere præterea ubi locabit̄ liber de aīa? nō ante hūc ex iis tribus cōfectū ex superius ostensis: nec post ipsum secūdū hos Destruitur Aueroy's sententia q̄ in parafraſi siue suma metheteorologæ dixit.) Ordo aut̄ librorū isto rum manifestū quod debet esse talis. Nā liber in quo loq̄tur de membris animalium & eorū utilitatibus præcedit librū de aīa. nā hæc sunt materia animæ) Ad hæc si ii tres libri in unum copulentur ea destruetur correspondentia quam liber historiarum qui docet de animalibus: quia sunt residuis habet libris qui de animalibus causas inquirunt. In historiis enim post partes ipsas nō sequitur generatio sed inter ea sensuum cognitio uocis & somni media cadit. Theophrastus etiam in plantis p̄ceptoris sui obseruatissimi sequens uestigia & merito in libro de historiis plantarum post plantarū partes non generationē statim sed ipsarum operationes & affectiones determinauit. merito etiam sic processit quoniam plantarum cognitio animalium cognitionem ueluti specularis q̄dā imago & exēplar rē speculo obiectā imitari debet. uti sup̄ius demonstratū ē. Tot igit̄ & tāta ac plura sequūt̄ incōuenientia si tres illos libros in unū cōtinuare uolueris. Catege ex aduerso si tres libros illos separatos suis in locis sup̄ius definitis disposueris: sicut de iure dispōi ac ordinari debēt: hoc solū cōtinget q̄ litterā q̄ in fine de p̄tibus repta est deprauatā fuisse cogamur dicere q̄ p̄fecto ueritati nō esse absolutū liquido cognosces: si ea q̄ de hoc disputata sunt diligenter at̄ēderis. Falsum igit̄ ac itollerabile putādū ē: illos tres libros de historiis: de partibus: de generatione: in unum coniūgi debere & hic primus fuit error de sex erroribus sup̄ius positis quos assumpsimus esse corrigendos. Nunc autem illi duo simul corrigendi sunt errores: q̄bus dicebat̄ q̄ tota illa ps ex his tribus cōfecta libris de animalium materiali esset parte. & q̄ illud totū dici debeat liber de aīalibus.

Contra alios duos errores uidelicet cōtra errorem quo dicūt tres p̄fatos libros eē de corpe sensitiuo. i. materiali p̄te aīaliū: & contra illū quo dicit̄ illud totū ex tribus cōfectū nūcupari librū de aīalibus. Caput. VI.

Rauiori etiam peccarunt errore dicentes illam partem ex tribus illis cōfectam: dici debere de corporibus sensituiis idest de parte materiali animalium. & totū illud appellari librum de animalibus. Nam de iis decē & octo uel decē & nouē uolumibus solū septē cū dimidio uidelicet quatuor de p̄tibus aīaliū & tria cū una p̄te quarti e. us q̄d̄ est de historiis solum de aīaliū materia tractāt. Residua uero oīa undecim uolumina fere uel duodecim: uidelicet q̄nq̄ de ḡnatiōe: de historiis uero sex fere uel septē: nō materiā: sed illa quæ de generatōe: generatiōis cās & species & efficiētē cām: reliqua de opationibus aīaliū: generatione: uita uitæq̄ cognatis determināt. Aristoteles. n. ī p̄cipio de generatiōe aīaliū cū dicta de p̄tibus collegisset: p̄posuit dicēda hoc mō. (Restat ut de p̄tibus quæ ad generationē p̄inēt disceramus: de q̄bus nihil adhuc definitū ē. atq̄ ēt de cā mouēte q̄ nā sit: sed de ea ipsā cā cōsiderare idem quodāmō ē atq̄ de generatiōe cuiusq̄ agere). Cū itaq̄ ipsa generatio: & p̄cipiū generatiōis q̄d̄ est cā efficiēs aīaliū cū p̄tibus ad generationem seruiētibus quæ ēt uicē efficiētis tenent causā ī hoc libro de generatiōe tractēt: seq̄t igitur q̄ iste liber qui est de generatiōe aīaliū q̄nq̄ cōtinens uolumia: nō est de solo p̄cipio materiali ipsius aīalis. imo de efficiētē cā: & si partes aliquas puta generationi seruiētes tractat: nō put̄ aīalis sunt materia: sed tanq̄ ad generationē istrumēta considerat & ps illa de talibus agens p̄tibus parua admodū ē. Nō recte igit̄ dixerūt q̄ totum illud ex decē & nouē uoluminibus cōfectū: dici debeat de parte materiali aīalis. cum eius minor pars. s. uolumia septem cum dimidio uel parum plus de numero decem & octo uel decem & nouem tali possint nūcupari nomine. Male ēt dixerunt dicentes illud totum ex illis tribus cōfectum dici librū de aīalibus. Ille. n. p̄p̄rie dici debet liber de aīalibus q̄ totum scibile quoquomō de aīalibus continet. s. substātiā cū opationibus: generationē: & uitā: & hoc mō liber de historiis de aīalibus liber nūcupari debet. Hoc mō diogenes laertius nouem dixit Aristotelem scripsisse de aīalibus. Per hæc. n. uolumina nouē historias intellexit non cōputatis fragmentis: de q̄bus superius scripsimus sufficienter. Simili quoq̄ mō si reliqua oīa preter historias uolumia ī unū copulent. s. tredecim quæ eorū q̄ ī historiis tradita sunt cās inquirūt ita quidē ut unū totū conficiat̄ negocium: illud totū pro certo. de aīalibus magis q̄ q̄d̄

LIBER SECVNDVS

illi dixere nuncupari potest totum n. animalium scibile. s. substantiam cum operationibus: generatione & uitam continet utraq; n. hanc partem rectius dici potest de animalibus liber: uel negocium quod illi tres in unum copulati libri quonia utraq; totum scibile animalium tractat historia narrando: ceteri quodam traditione: pars uero reliqua causas narratores & propter quod distinctius reddendo Nam si tria illa. s. historias quae totum animal tractant: & primum uolumina quae de sola animalibus negocium: sed quasi monstrum quoddam imperitia ordinis disciplinae formabis. Sicuti si in naturae operibus animal perfectum in quo sunt & partes & generationis principia partibus animalium denuo & generationis principiis indeceter duplici caretur. Hoc n. totum ex animal perfectum & iterato ex partibus ac generationis principiis confectum: non animal sed potius in natura monstrum dici deberet a simili non liber de animalibus proprie dici debet illud ex tribus illis ab eis confectum sed uel historiae solae: uel tota de causis theoria sola de animalibus liber uel negocium uel methodus dici debet sed ut uerum fatear hoc propriissime dici debet (de animalibus) quod totum & historias narrantes totum scibile: & theoriae causae in unum comprehendit. Perfecta est enim dictio haec (de animalibus) si quodque scibile de animalibus. s. substantia cum operationibus: generatio: & uita: omni modo doctrinae. s. ita quae sint per historias quae propter quod per causae theoria comprehendit fuerit. Hoc uoluit Ari. in li. meteorologice dicere (cum autem praeseruerimus de iis speculabimur si quid possumus secundum inductum modum de animalibus & plantis). Non n. illud solum quod ex tribus conficiunt & de animalibus librum uocant. Intellexit per hoc uerbum (de animalibus) sed totam penitus & historiam & causae redditionem. Quod Alexander aphrodisaeus exponens dixit. (Pertransiens autem de iis quaedam itaque post meteorologicum negocium quae sunt naturalis negocii apponit) per quae uerba nobis demonstrat quod post meteorologicam scientiam sequitur negocium de animalibus. Et exponens quid senserit aristoteles per illam dictionem de animalibus subiungit. (De animalibus enim loquitur & plantis uniuersaliter & singulariter. Ordinabit autem in ea quae de animalibus theoria. & causa quae de anima. adhuc autem causa quae de sensu & sensibilibus adhuc autem eam quae de memoria & somno & diuinatione secundum somnum. Adhuc autem de senectute & iuuentute & longaque & breui uita & quaecumque alia ab ipso scripta sunt habentia relationem ad animalia quorum haec quidem communem de omnibus animalibus theoriam habent: ut puta de animalibus historia & quae de animalium generatione & partibus. Adhuc autem quae de animalium processu & motu. haec autem singularia: ut quae de memoria & somno. Et diuinatione in somno. plurima. n. in iis dictorum homini soli existunt) Ecce quod per theoriae uel negocium de animalibus non librum ex tribus confectum sed omne quod ad animalis cognitionem attinet Alexander intellexit. de quo etiam uocabulo in fine de causa longitudinis ac breuitatis uitae sic scribitur. (Reliquum autem nobis considerare de iuuentute & senectute & uita & morte. iis. n. determinatis sine utique habet quae de animalibus methodus). Hoc n. nomen (de animalibus) iis in locis non illi confecto ex tribus sed toti ex historia & ex causae inquisitione appositum est. De hac n. tota speculatione uocabulum hoc (de animalibus) siue liber siue libri siue methodus siue negocium de animalibus dicatur: proprie attribui debet. Ceterum si aliquid aliud dici debeat li. uel tale quod de animalibus: non illud totum ex tribus illis confectum: sed sola historia uel sola causae theoria in unum coniuncta: de animalibus dici potest Historia. n. est li. est negocium: est & methodus de animalibus quia totum scibile quod situm est. Tota uero causae theoria: de animalibus totum scibile propter quod est: docet Male igitur dixerunt dicentes tria illa in unum coniuncta fuisse de parte animalium materiali & nuncupari librum de animalibus Quibus iam declaratis nunc demonstrandum est illud ex tribus illis confectum non esse ultimam totius negocii de animalibus partem uti praefati dixerunt philosophi.

Quod illi tres libri in unum copulati: non est pars ultima negocii de animalibus.

Caput. VII.

Idem igitur de causis errauerunt dicendo: librum ab eis de animalibus dictum: esse ultimum in toto de animalibus negotio: quibus errauerunt cum dixerunt librum de anima cum operationibus prior esse totius methodi de animalibus praefati. Imo eodem penitus errore. Idem n. peccatum est si peccatum fuerit dicere A est prius B & dicere B est posterius A Quare disputationes has loco prius putari esse locandas. eisdem n. fere rationibus utrumque horum uincit. In primis tamen disputabimus contra illud quo dicunt librum illum ex tribus confectum. s. ex historiis ex partibus: & generatione animalium: esse ultimam negotii de animalibus partem. nam si hoc est et destrui oporteret id quo in fine de causa longitudinis uitae dicitur. (Nunc autem de aliis animalibus de causa de magnitudine quoque uitae & de uitae breuitate. Reliquum autem nobis considerare de iuuentute & senectute & uita & morte. iis. n. determinatis sine utique habet quod de animalibus methodus). Liber ergo de morte & uita inter eos quod de rebus a natura solum productis non ab arte posterior est ceteris: quo libro per ordinem ut in superioribus declaratum est prior est li. de inspiratione quo prior est quod de iuuentute & senectute ante quem mox praecedit ille quod de causa longitudinis ac breuitatis uitae dicitur si ergo ii sunt li. ultimi in natura animalium falso igitur ab iis dictum fuit li. illum quem de animalibus appellant ultimum esse totius negocii de animalibus. nisi forte particulam illam (sine utique habet quod de animalibus methodus) sic exposuerit ut quodam expositors hoc modo exposuerunt) cum n. determinatum fuerit de illis sufficiens determinabit de animalibus) quoque expositio in hoc adeo litterae ari. & graeco idiomati plane distincta est: ut de ea disputandum esse non esse Tollit et haec opinio historiograe ad eam theoriae quae est de causis approbata congruentia nam post generationem quam isti fecerunt praefati ultimam in historiis tractat uita uitaque cognata. s. longitudo ac breui. uita iuuentute & senectute. & animalium morbi Ergo ista in theoria causae suo loco secundum congruam ad historias uidentur pari causa doceri debet. s. post generationem: aliter utriusque debita perit mutua responsio Peribit et Theophrasti Ari. fidelissimi discipuli maxima auctoritas: quod in iis libris quos de plantis scripsit ad exemplum sane lib. de animalibus non generationem posuit ultimam. Sed post eam in historiis uita breui ac longa reuouenscencia: morbos ac mortem recte disposuit. Sed quod alia peritus non ne rei euidentia hoc idem clarissime demonstrat: simul cum Ari. auctoritate in li. de mor. & ui. Quisnam negare possit quod per aia uegetatie in calido praecipitatione nos oemque animal generetur prior post hoc ea praediti natura: lon. uel bre. uiuus uita nunc iuuenes nunc senes: caloris refrigerio quoquo modo licet diuersi diuersimode a natura mutuantur. Denique post multa animalium ut ita loquar naufragia: morimur oes. Talis enim naturae animalis dispensatio ac dispensationis ordo animalium non generationem: sed uitam ipsam quae generationem consequitur uitaque cognata: ac ultimo mortem inter ea quae a natura sola dispensantur: in ultima